

altsaa de Folt, som fiske med smaa aabne Baade. Det er jo saa, at Rutterfiskerne og de smaa Baadefiskere fiske og arbejde under helt forskellige Forhold. Fiskerne med de smaa Baade ere henviste til at fiske paa mindre dybt Vand, thi de have som Regel kun smaa Midler og fiske som Følge deraf med daarlige Redstaber. Rutterfiskerne derimod kunne jo sejle ud i det aabne Hav paa det dybe Vand og med deres Redstaber — Snurrevaad, som de hejse op med Dampkraft — ere de i Stand til at fiske derude, hvor de store Fiske færdes. Endvidere er det jo som Regel Folt med en Del Kapital, der dels selv besatte sig med Rutterfiskeri, dels støtter Rutterfiskeriet. Det er jo almindeligt, at større eller mindre Penge-mænd tage Bart i en Rutter, enten sammen med en fiskerihyndig Mand eller uden en saadan, idet de saa lade en fiskerihyndig Mand faa en vis Part af Fangsten for at føre Skibet. Altsaa, oglaa der har Kapitalen stuet sin Næse ind, om jeg saa maa sige. Jeg har for øvrigt ikke det mindste imod, at Kapitalen har stuet sine Penge deri, tværtimod, det glæder mig, at det er Tilfældet, og jeg vil gerne være med til at støtte Rutterfiskeriet saa meget som muligt. Det vil absolut være en Fordel for vort Land, at der bliver draget saa mange Rigdomme som muligt frem af Havet, det vil ikke alene være en Fordel for den enkelte, men en Fordel for hele Nationen. Men samtidig med at vi støtte Rutterfiskeriet, maa vi dog være os for, at vi ikke gaa hen og ødelægge Baadfiskeriet; vi maa passe paa, at det ikke gaar Baadfiskeriet, som det er gaaet Haandværket over for Storindustrien, nemlig at det gaar til Grunde. Det samme vil her blive Tilfældet, hvis vi ikke holde Haanden over Baadfiskeriet, det vil da blive slugt af Rutterfiskeriet og gaa til Grunde. — Naar vi tænke os Bestemmelsen i Artikel VIII. gennemført, saaledes at vore Rystfiskere ikke maa komme over 1 Mil ud og Rystfiskerne langs en stor Strækning af Kattegats Ryst ikke en Gang kunne komme over til Læsø for at fiske, vil det være til stor Gæne, og det selv om Slutningen af Stykket kan og skal fortaas saaledes, at Fiskerne maa have Lov til at have Fangsten i Garnet bag efter Baaden. Naar de fiske ovre ved Læsø, hvor de jo have vænnet sig til at trække Fisken i Land og fortære den, vilde det være en Fordel for dem, om de kunde sejle hjem med dem i Baadene eller i Hyttefade, men det er jo forbudt; jeg maa nemlig antage, at en Del af Læsø Kende hører til det sælles Færvand; der er jo over 3 Mil fra Søby over til Læsø, og da vort Soterritorium

nu strækker sig 1 Mil ud, maa der jo være noget sælles Færvand der imellem. Der bliver sagt, at ved Vedtagelsen af vore Ændringer vil Overenskomsten med Sverige blive vanskeliggjort. Jeg kan imidlertid ikke rigtig forstaa, at disse Ændringsforslag skulde kunne have videre Betydning med Hensyn til Overenskomsten. Jeg kan ikke tænke mig, at den svenske Regering skulde have noget imod, at vore Baadfiskere kunde blive bestyttede en lille Smule; det maa dog let kunne gøres den begribeligt, at de Rødspætter, disse Fiskere tage i Havet, ikke ville have nogen videre Betydning for hele Rødspættbestanden. Følgen af, at Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det paa dette Punkt foreligger, vil blive den, at en stor Del Familier, ja, jeg kan sige Familier i Hundredevis, ville komme til, om ikke at blive helt, saa dog for en Del brodløse. Der er jo en lang Strækning fra Stagen til hen forbi Hals, hvis Beboere dels udelukkende ernære sig ved Baadfiskeri, dels baade ved Fiskeri og ved Agerbrug; i Søbyegnen findes der omtrent 100 Familier, som ernære sig ene ved Baadfiskeri. Det er da ikke noget ubetydeligt, det her drejer sig om, og jeg vil ikke antage, det høje Ting vil være med til at gøre saa mange Fiskerfamilier til Dels brodløse. Jeg vil, inden jeg slutter, udtale min Glæde over, at det samlede Udvalg har foreslaaet, at Artikel X. skal udgaa. Da Lovforslaget i forrige Samling var til første Behandling her i Salen, lod det paa den højterede Indenrigsminister til, at det vilde være umuligt at faa denne Artikel ud af Overenskomsten. Det lader nu til, at det er lykkedes den højterede Landbrugsminister at faa Artiklen ud, og jeg haaber og ønsker, at det ogsaa skal lykkes ham at faa Artikel VIII. ændret til en saadan Skikkelse, at den ikke kommer til at gøre vore Smaafiskere Fortræd. Jeg vil saa slutte med at anbefale de stillede Ændringsforslag. Men inden jeg slutter, stuler jeg at oplyse, hvad jeg vel egentlig burde have oplyst i Begyndelsen af min Tale, at Ændringsforslaget til Artikel VIII., som det findes trykt, i Virkeligheden ikke er vort Produkt. Det er en Gang i sin Tid stillet af det ærede Medlem for Tisted (Trolle). Han stillede det den Gang i samme Hensigt, som vi nu have optaget det, nemlig for at frede om Rystfiskerne, men har imidlertid nu forladt det — af hvilken Grund skal jeg ikke udtale mig om.

Svend Høgsbro: Da den ærede Ordfører opfordrede mig til at tage mine Ændrings- og Uænderændringsforslag tilbage,